Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

4 februarie 2021 *

„Trimitere preliminară – Funcție publică – Transferul drepturilor de pensie pentru limită de vârstă – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 11 din anexa VIII – Funcționari și agenți temporari care sunt reîncadrați în administrația lor națională de origine după o perioadă de disponibilizare și exercitarea atribuțiilor într-o instituție a Uniunii”

În cauza C-903/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), prin decizia din 2 decembrie 2019, primită de Curte la 10 decembrie 2019, în procedura

DQ

împotriva

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul N. Wahl, președinte de cameră, domnul F. Biltgen (raportor) și doamna L. S. Rossi, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru guvernul francez, de A.-L. Desjonquères, N. Vincent și A. Ferrand, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de B. Mongin și M. Brauhoff, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul").

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între DQ, pe de o parte, și ministre de la Transition écologique et solidaire (ministrul tranziției ecologice și solidare), precum și ministre de l'Action et des Comptes publics (ministrul acțiunii și conturilor publice), pe de altă parte, în legătură cu cererea sa de transfer al echivalentului actuarial al drepturilor sale de pensie pentru limită de vârstă dobândite în cadrul sistemului de pensii al Uniunii Europene.

Cadrul juridic

3 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților (JO 2004, L 124, p. 1) a introdus o reformă a statutului. Una dintre inovațiile aduse de acest regulament privește normele în materie de portabilitate a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă.

4 Considerentul (32) al regulamentului menționat enunță:

„Normele privind indemnizația de plecare trebuie modificate pentru a ține seama de reglementarea comunitară în materie de portabilitate a drepturilor de pensie. În acest scop, este necesar să se corecteze anumite incoerențe și să se introducă mai multă flexibilitate."

5 Anexa VIII la statut, intitulată „Norme privind sistemul de pensii", prevede la articolul 11:

„(1) Funcționarul care își încetează activitatea pentru:

– a intra în serviciul unei administrații, al unei organizații naționale sau internaționale care a încheiat un acord cu Uniunea;

– a desfășura o activitate salariată sau independentă în temeiul căreia dobândește drepturi de pensie în cadrul unui sistem ale cărui organisme administrative au încheiat un acord cu Uniunea,

are dreptul de a transfera echivalentul actuarial, actualizat la data transferului efectiv, al drepturilor sale de pensie pentru limită de vârstă dobândite în cadrul Uniunii la fondul de pensii al administrației sau organizației respective sau la un fond de pensii prin care funcționarul dobândește drepturi de pensie pentru limită de vârstă în temeiul activității sale salariate sau independente.

(2) Funcționarul care intră în serviciul Uniunii după ce:

– și-a încheiat activitatea în cadrul unei administrații, al unei organizații naționale sau internaționale,

sau

– a exercitat o activitate salariată sau independentă

poate plăti Uniunii, între data titularizării și data în care obține dreptul la o pensie pentru limită de vârstă în sensul articolului 77 din statut, capitalul, actualizat până la data transferului efectiv, reprezentând drepturile de pensie dobândite în temeiul exercitării activităților menționate anterior.

[…]

(3) Alineatul (2) se aplică și funcționarului reîncadrat la încheierea unei perioade de detașare prevăzute la articolul 37 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță, precum și funcționarului reîncadrat la încheierea unui concediu pentru interese personale, prevăzut la articolul 40 din statut."

6 Articolul 12 din această anexă are următorul cuprins:

„(1) Funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare ale cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă:

(a) în cazul în care durata serviciului a fost de mai puțin de un an și cu condiția să nu i se fi aplicat dispozițiile articolului 11 alineatul (2), la plata unei indemnizații de plecare egale cu triplul sumelor reținute din salariul său de bază în temeiul contribuției sale la pensia pentru limită de vârstă, din care se deduc eventualele sume plătite în aplicarea articolelor 42 și 112 din Regimul aplicabil celorlalți agenți;

(b) în celelalte cazuri, la aplicarea dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) sau la plata echivalentului actuarial către o societate de asigurări privată sau către un fond de pensii la alegerea sa, cu condiția ca acea societate sau fond să garanteze:
   (i) că funcționarul în cauză nu va putea beneficia de rambursări în capital;
   (ii) plata unui venit lunar cel mai devreme începând cu vârsta de 60 de ani și cel mai târziu începând cu vârsta de 66 de ani;
   (iii) că succesorii săi în drepturi vor beneficia de prestații reversibile sau de pensii de urmaș;
   (iv) că transferul către o altă societate de asigurări sau un alt fond va fi autorizat doar în condițiile prevăzute la punctele (i), (ii) și (iii).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare și care, de la angajarea în muncă, a efectuat plăți destinate constituirii sau menținerii drepturilor sale de pensie în cadrul unui sistem național de pensii, al unei societăți private de asigurări sau al unui fond de pensii la alegerea sa, care îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1), ale cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă, la plata unei indemnizații de plecare egale cu echivalentul actuarial al drepturilor sale de pensie dobândite în timpul activității în cadrul instituțiilor. În acest caz, sumele plătite pentru constituirea sau menținerea drepturilor sale de pensie în cadrul sistemului național de pensii, în aplicarea articolelor 42 sau 112 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, se deduc din indemnizația de plecare."

7 Potrivit articolului 39 alineatul (1) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene:

„La încetarea raporturilor de muncă, agentul […] are dreptul la pensie pentru limită de vârstă, la transferul echivalentului actuarial sau la plata indemnizației de plecare în condițiile prevăzute la titlul V capitolul 3 din Statutul funcționarilor și în anexa VIII la acesta […]"

Litigiul principal și întrebarea preliminară

8 Reclamantul din litigiul principal este agent titular al funcției publice a statului francez de la 1 septembrie 2006 și exercită atribuțiile de tehnician superior în domeniul dezvoltării durabile la direction départementale des territoires du Bas-Rhin (Direcția departamentală a teritoriilor Rinului de Jos, Franța).

9 În perioada cuprinsă între 1 aprilie 2011 și 31 august 2013, acesta a fost disponibilizat pentru interese personale ca urmare a angajării pe un post de agent contractual în cadrul Comisiei Europene.

10 După ce a fost reîncadrat în administrația sa de origine la sfârșitul acestei perioade de disponibilizare, el a solicitat transferul către sistemul de pensii al funcționarilor de stat al echivalentului actuarial al drepturilor sale de pensie pentru limită de vârstă dobândite în sistemul de pensii al Uniunii, prevalându-se de dispozițiile articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut.

11 Cererea sa a fost respinsă prin două decizii din 10 iulie și din 17 septembrie 2014.

12 Reclamantul din litigiul principal a introdus o cerere de anulare a acestor decizii la tribunal administratif de Strasbourg (Tribunalul Administrativ din Strasbourg, Franța), care a fost respinsă prin hotărârea din 19 octombrie 2016.

13 Reclamantul din litigiul principal a declarat recurs la Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), invocând o încălcare a principiului egalității de tratament prin faptul că tribunal administratif de Strasbourg (Tribunalul Administrativ din Strasbourg) a statuat că beneficiul transferului echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă în cauză este rezervat exclusiv agenților și funcționarilor Uniunii care fac obiectul unei repartizări inițiale în cadrul unei administrații a unui stat membru, cu excluderea celor care se întorc în aceasta la sfârșitul unei disponibilizări pentru interese personale.

14 Întrucât a considerat că răspunsul la motivul invocat nu este evident și că interpretarea articolului 11 din anexa VIII la statut este determinantă pentru soluționarea litigiului cu care este sesizat, Conseil d'État (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Beneficiul dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la [statut] este rezervat exclusiv funcționarilor și agenților contractuali repartizați pentru prima dată în cadrul unei administrații naționale după ce au fost angajați în calitate de funcționari, agenți contractuali sau agenți temporari într-o instituție a Uniunii […] sau este aplicabil de asemenea funcționarilor și agenților contractuali care se întorc în serviciul unei administrații naționale după ce au exercitat atribuții într-o instituție a Uniunii […] și, în această perioadă, au fost disponibilizați sau s-au aflat în concediu pentru interese personale?"

Cu privire la întrebarea preliminară

15 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut trebuie interpretat în sensul că transferul echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă este rezervat exclusiv funcționarilor și agenților contractuali care sunt încadrați pentru prima dată într-o administrație națională după ce au fost angajați într-o instituție a Uniunii sau dacă acest transfer poate fi solicitat și de cei care se întorc în administrația respectivă după ce au exercitat funcții într-o astfel de instituție în cadrul unei disponibilizări sau al unui concediu pentru interese personale.

16 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că dispozițiile articolului 11 din anexa VIII la statut sunt aplicabile agenților contractuali, precum reclamantul din litigiul principal, datorită trimiterii efectuate la articolul 39 alineatul (1) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Astfel, această dispoziție prevede că, la încetarea raporturilor de muncă, agentul are dreptul la pensie pentru limită de vârstă, la transferul echivalentului actuarial sau la plata indemnizației de plecare în condițiile prevăzute la titlul V capitolul 3 din statut și în anexa VIII la acesta.

17 În temeiul articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, orice funcționar sau agent care își încetează activitatea pentru a intra în serviciul unei administrații sau al unei organizații naționale sau internaționale ori pentru a desfășura o activitate salariată sau independentă are dreptul de a transfera echivalentul actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în cadrul Uniunii.

18 În ceea ce privește textul articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, trebuie să se observe că termenul „a intra”, al cărui sens obișnuit, la momentul preluării atribuțiilor, indică începerea exercitării atribuțiilor respective sau punctul lor de plecare în timp, nu permite, în sine, să se răspundă la întrebarea dacă este vorba despre angajarea inițială în muncă sau dacă acest termen include și reluarea atribuțiilor.

19 Nici o interpretare literală prin juxtapunere cu textul articolului 11 alineatul (3) din anexa VIII la statut, care face referire la funcționarul care este „reîncadrat” la încheierea unei perioade de detașare prevăzute la articolul 37 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță din statut sau la încheierea unui concediu pentru interese personale, prevăzut la articolul 40 din acesta, nu permite furnizarea unei indicații în această privință. Astfel, redactarea diferită a alineatelor (1) și (3) ale articolului 11 din anexa VIII la statut constituie, în sine, o indicație cu privire la domeniul lor diferit de aplicare. Astfel, alineatul (3) al acestui articol, care privește cazul specific al funcționarului care a beneficiat de o perioadă de detașare sau de un concediu pentru interese personale prevăzut de statut, face trimitere în mod expres la condițiile de aplicare a alineatului (2) al articolului menționat.

20 În ceea ce privește interpretarea care trebuie dată termenilor „a intra în serviciul unei administrații” care figurează la articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, trebuie amintit că rezultă atât din cerința aplicării uniforme a dreptului Uniunii, cât și din cea a principiului egalității că termenii unei dispoziții a dreptului Uniunii care nu conține nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru a stabili sensul și domeniul său de aplicare trebuie, în mod normal, să primească în întreaga Uniune o interpretare autonomă și uniformă, care trebuie stabilită ținând seama de contextul dispoziției și de obiectivul urmărit de reglementarea în cauză (Hotărârea din 15 octombrie 2015, Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, punctul 21 și jurisprudența citată).

21 În ceea ce privește contextul în care se înscrie articolul 11 din anexa VIII la statut, trebuie amintit că dispozițiile articolelor 11 și 12 din această anexă au fost modificate prin reforma statutului efectuată prin Regulamentul nr. 723/2004. Astfel, după cum reiese din considerentul (32) al acestui regulament, legiuitorul Uniunii a dorit să modifice normele referitoare la indemnizația de plecare pentru a ține seama de reglementarea Uniunii în materie de portabilitate a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă și, în acest scop, să corecteze anumite incoerențe și să introducă mai multă flexibilitate.

22 Modificarea acestor dispoziții reflectă voința legiuitorului Uniunii de a reduce numărul de cazuri în care agenții care nu au dreptul la o pensie pentru limită de vârstă ca urmare a faptului că au efectuat mai puțin de 10 ani de serviciu pot primi o indemnizație de plecare și de a extinde posibilitatea de transfer al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă către un alt sistem de pensii.

23 În ceea ce privește obiectivul urmărit de reforma statutului efectuată prin Regulamentul nr. 723/2004 prin instituirea portabilității drepturilor de pensie pentru limită de vârstă ca fiind regula, indemnizația de plecare subzistând ca mecanism derogatoriu și excepțional căruia i se aplică condiții stricte, trebuie arătat că legiuitorul Uniunii a intenționat să favorizeze atractivitatea funcției publice a Uniunii. În această privință, sistemul de transfer al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă, astfel cum este prevăzut la articolul 11 din anexa VIII la statut, prin faptul că permite o coordonare între sistemele naționale și sistemul de pensii al Uniunii, urmărește să faciliteze trecerea de la posturi naționale, publice sau private, la administrația Uniunii și să garanteze astfel Uniunii cele mai bune posibilități de selecție a unui personal calificat care are deja o experiență profesională adecvată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, punctul 44 și jurisprudența citată).

24 A avea o mai mare posibilitate de selecție între membrii unui personal cu o experiență profesională adecvată este scopul în care legiuitorul Uniunii a instituit o flexibilitate sporită în materie de portabilitate a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă în ambele sensuri, punând astfel capăt

incertitudinilor cărora trebuiau să le facă față anumiți agenți în raport cu eventualitatea unei încetări a raporturilor lor de muncă și cu imposibilitatea de a obține drepturi de pensie pentru limită de vârstă echivalente.

25 Astfel, dacă, înainte de reforma statutului efectuată prin Regulamentul nr. 723/2004, Curtea considerase deja că articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut permitea, în cazul întoarcerii în sistemul național, transferul în cadrul acestuia a echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în sistemul de pensii al Uniunii (Hotărârea din 29 iunie 1988, Gritzmann-Martignoni/Comisia, 124/87, EU:C:1988:345, punctul 17), această situație se regăsește cu atât mai mult după această reformă.

26 Or, interpretarea restrictivă a condițiilor de portabilitate a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, efectuată de administrația franceză, în sensul că funcționarului național care a exercitat atribuții pe o durată limitată în cadrul unei instituții a Uniunii i se refuză portabilitatea drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în această perioadă, este în mod clar contrară obiectivului urmărit de această dispoziție, care constă în garantarea unei mari flexibilități în materie de portabilitate a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă și care permite selecția unui personal calificat.

27 Rezultă că transferul echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă prevăzut la articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut trebuie să poată fi solicitat atât de funcționarii și de agenții contractuali care sunt repartizați pentru prima dată în serviciul unei administrații naționale, cât și de cei care se întorc în aceasta în special în urma unei disponibilizări sau a unui concediu pentru interese personale.

28 Orice altă interpretare a articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, care ar priva o persoană precum reclamantul din litigiul principal de dreptul său la transferul echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în sistemul de pensii al Uniunii, ar fi incompatibilă cu dispozițiile Tratatului FUE referitoare la principiul liberei circulații a lucrătorilor.

29 În această privință, trebuie amintit că un funcționar sau un agent al Uniunii poate avea calitatea de lucrător migrant în sensul articolului 45 TFUE. Astfel, reiese dintr-o jurisprudență constantă că un resortisant al Uniunii care lucrează într-un alt stat membru decât statul său de origine nu își pierde calitatea de lucrător, în sensul acestui articol, pentru motivul că ocupă un post în cadrul unei organizații internaționale (Hotărârea din 16 februarie 2006, Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, punctul 12 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 6 octombrie 2016, Adrien și alții, C-466/15, EU:C:2016:749, punctul 24 și jurisprudența citată).

30 Rezultă că unui resortisant al Uniunii care lucrează pentru o instituție sau pentru un organ al acesteia într-un alt stat membru decât statul său membru de origine, precum reclamantul din litigiul principal, nu i se poate refuza beneficiul drepturilor și al avantajelor sociale conferite de articolul 45 TFUE (Hotărârea din 6 octombrie 2016, Adrien și alții, C-466/15, EU:C:2016:749, punctul 25, precum și jurisprudența citată).

31 Conform unei jurisprudențe constante, articolul 45 TFUE se opune oricărei măsuri naționale care, chiar și atunci când se aplică fără discriminare pe motiv de cetățenie, este susceptibilă să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de tratat de către resortisanții Uniunii (Hotărârea din 6 octombrie 2016, Adrien și alții, C-466/15, EU:C:2016:749, punctul 26, precum și jurisprudența citată).

32 Astfel, Curtea a statuat că privarea unui lucrător de dreptul la cumulul perioadelor efectuate în temeiul legislației mai multor state membre, fără a lua în considerare perioadele efectuate în cadrul organizațiilor internaționale, constituie un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor în sensul articolului 45 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iulie 2013, Gardella, C-233/12, EU:C:2013:449, punctul 45).

33 În speță, interpretarea articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut efectuată de administrația franceză este de natură să defavorizeze funcționarii statului membru în cauză care și-au exercitat libertatea de circulație prin acceptarea unui post într-o instituție a Uniunii în raport cu funcționarii rămași în acest stat membru, aceștia din urmă beneficiind de o perioadă de contribuție neîntreruptă, în timp ce cei dintâi, ca urmare a refuzului transferului drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în sistemul de pensii al Uniunii, ar trebui să suporte o întrerupere a perioadelor lor de contribuție.

34 Pe de altă parte, Curtea a statuat deja, în ceea ce privește articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, că, prin refuzul de a lua măsurile necesare pentru transferul echivalentului actuarial sau al valorii forfetare de răscumpărare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în sistemul național de pensii către sistemul de pensii al Uniunii, prevăzut la acest articol, acest stat membru îngreunează recrutarea de către Uniune a unor funcționari naționali cu o anumită vechime în serviciu, dat fiind că o astfel de trecere din serviciul național în serviciul instituțiilor Uniunii ar avea ca efect privarea acestora de drepturile de pensie pentru limită de vârstă la care ar fi avut dreptul dacă nu ar fi acceptat să intre în serviciul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, punctul 45, și Hotărârea din 4 februarie 2015, Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, punctul 26).

35 Or, astfel de consecințe nu pot fi admise în lumina obligației de cooperare și de asistență loială care revine statelor membre față de Uniune și care își află expresia în obligația, prevăzută la articolul 4 alineatul (3) TUE, de a facilita acesteia îndeplinirea misiunii sale (Hotărârea din 16 decembrie 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, punctul 48, precum și Ordonanța din 9 iulie 2010, Ricci și Pisaneschi, C-286/09, nepublicată, EU:C:2010:420, punctul 33).

36 În plus, conform jurisprudenței Curții, respectarea statutului, care este obligatoriu în toate elementele sale și direct aplicabil, se impune statelor membre (Hotărârea din 20 octombrie 1981, Comisia/Belgia, 137/80, EU:C:1981:237, punctul 7, și Hotărârea din 10 mai 2017, de Lobkowicz, C-690/15, EU:C:2017:355, punctul 42), ceea ce include nu numai instanțele naționale, ci și toate organele statului membru în cauză, inclusiv autoritățile administrative (Hotărârea din 19 decembrie 2019, GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120, punctul 35).

37 Rezultă că, în afara efectelor pe care statutul le produce în ordinea internă a administrației Uniunii, el este de asemenea obligatoriu pentru statele membre în măsura în care sprijinul lor este necesar în vederea punerii sale în aplicare (Hotărârea din 20 octombrie 1981, Comisia/Belgia, 137/80, EU:C:1981:237, punctul 8, și Hotărârea din 13 februarie 2019, Rohart, C-179/18, EU:C:2019:111, punctul 15, precum și jurisprudența citată), iar administrațiile naționale trebuie să se abțină de la toate măsurile care vizează limitarea domeniului de aplicare al oportunităților oferite de statut.

38 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut trebuie interpretat în sensul că transferul echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă poate fi solicitat atât de funcționarii și de agenții contractuali care sunt încadrați pentru prima dată într-o administrație națională după ce au fost angajați într-o instituție a Uniunii, cât și de cei care se întorc în administrația respectivă după ce au exercitat atribuții într-o astfel de instituție în cadrul unei disponibilizări sau al unui concediu pentru interese personale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

39 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

Articolul 11 alineatul (1) din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că transferul echivalentului actuarial al drepturilor de pensie pentru limită de vârstă poate fi solicitat atât de funcționarii și de agenții contractuali care sunt încadrați pentru prima dată într-o administrație națională după ce au fost angajați într-o instituție a Uniunii, cât și de cei care se întorc în administrația respectivă după ce au exercitat atribuții într-o astfel de instituție în cadrul unei disponibilizări sau al unui concediu pentru interese personale.

Semnături